
 Nro. 59.

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czynimy, że Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego wydał następujący wyrok: —

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyjnego dnia dwudziestego drugiego Marca Tysiąc ośmset iedenastego Roku.

S A D K A S S A C Y I N Y.

X I Ę S T W A W A R S Z A W S K I E G O.

W sprawie Kazimierza Golembiowskiego Włościanina ze wsi Sowiéy Woli w Powiecie Sochaczewskim Departamencie Warszawskim, przy obronie z urzędu przydanego Mecenassa Zwierzchowskiego, zanoszącego rekurs przeciw Wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu piętnastym Marca tysiąc ośmset dziesiątego roku na oskarżenie publiczne zapadłemu, przez który

tenże Kazimierz Golembiowski za spółnictwo łupieztwa w lesie Śladowskim, na osobie Adama Szeffiera popełnionego, stosownie do §. 1198: Tyt. XX. Części II. Prawa powszechnego pruskiego, na lat piętnaście policzywszy w to arest w czasie inkwizycyi wycierpianéy, do taczek,

z przykuciem do nich, w ochydnym ubiorze z głową na krzyż przegoloną, przy zawieszeniu stosownie do Art. XIX. Ustawy Seymowéy dnia ośmnastego Marca tysiąc ośmset dziewiątego, w używaniu praw cywilnych, na plag sto jeżeli stan zdrowia pozwoli, oraz na wynadgrodenia uszkodzonego i ponoszenie kosztów skazany został;

Maiąc sobie uczyniony wniosek przez rekursującego;

iż gdy łupieztwo na osobie Adama Szeffera dokonane, nie ma na sobie zupełnego charakteru łupieztwa na publiczny drodze popełnionego, nastąpiło bowiem w czasie przeprowadzania uszkodzonego przez las, przeto Sąd wyrokujący niewłaściwie zastosował karę §em 1198. prawa kryminalnego wskazaną;

iż do obecnego przestępstwa, które iako zwyczajną kradzież oceniać należy, §. 1491. tegoż prawa właściwą karę wyznacza; —

że wreszcie stosownie do Ustawy Seymowéy ośmnastego Marca tysiąc ośmset dziewiątego roku Sąd wyrokujący winien się był trzymać praw Polskich, które a mianowicie Statut Litewski w Rozdziale 2. w Art. I. §. 2. łagodniejszą na przypadek stanowi karę;

żądającego zatém

iżby wspomniony wyrok na mocy Organizacyi Sądu Kasacyjnego Art: 10. pod liczbą 1. skassowany, a sprawa w celu powtórnego osądzenia innemu Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnyj odesłaną została;

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukeyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który z powodów:

1. iż Sąd nie dopełnił formalności §. 480. i następniemi Ordynacyi Kryminalnéy w sposobie koniecznym zaleconéy;
 2. iż w zastosowaniu kary na rekursuiącego, iako gdyby na istotnego sprawcę zbrodni, uchybił zamiarowi §. 72. Tyt. XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego, i wydał decyzją któręy ani udowodniony czyn, ani żaden przepis prawa nie usprawiedliwia;
 3. że do obecnego przypadku nie mogącego bydź uważanym za łupieztwo na publiczney drodze popełnione, Sąd niewłaściwie zastosował §. 1198. tegoż prawa, pomiiając przepisy wyraźnie do niniejszego przestępstwa stosowne w Edykcie późniejszym, tysiąc siedmset dziewiędziesiątego dziewiątego, dnia dwudziestego szóstego Lutego, a mianowicie w §. 23. tegoż Edyktu;
- domaga się kassacyi zaskarżonego wyroku;

S A D K A S S A C Y I N Y,

zważywszy

Iż Sąd wyrokuiący, do obecnego przypadku, gdzie uszkodzony, w celu łupieztwa, przez obwinionych z publiczney drogi w las pod pozorem przeprowienia przez Wisłę był sprowadzonym mógł zastosować §. 1198. prawa kryminalnego;

zważywszy

Iż przeciw rekursuiącemu ustanowiony był dostateczny dowód czynnego spółnictwa w nastąpiioném łupieztwie i korzyści z onegoż;

zważywszy

że przywiedziony Statut Litewski na żaden wzgląd nie zasługuie, skoro rekursuiący dowieść nie może w myśl Ustawy Seymowéy

ośmnastego Marca tysiąc ośmset dziewiątego roku, iżby przytoczone przez niego prawo, ściśléy rodzaj niniejszego przestępstwa obymowało;

zważywszy wreszcie

iż podług przytoczonego §. 25. Edyktu dwudziestego szóstego Lutego, tysiąc siedmset dziewięćdziesiątego dziewiątego, niemnieysza mogłaby zostać przeciw obwinionemu wymierzona kara od téy którą zaskarżony wyrok wskazuje;

Równie wnioski Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, iak rekurs skazanego Kazimierza Golembiowskiego rozsądzaiać;

tenże Rekurs w dniu dwudziestym osmym Maia, tysiąc ośmset dziesiątego roku zaniesiony odrzuca — mocą niniejszego wyroku.—

(podpisano) S. POTOCKI Prezes.

Wydrukować

(L. S.)

Osiński Pisarz Sądowy.

Felix LUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości

Zgodno z Oryginałem

(L. S.) *Antoni Joneman*

Sekretarz Jeneralny